

עפ"ג 41045/10 - עלי פראג' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים לפני כב' השופטים: י' נעם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

עפ"ג-10-41045 עלי פראג' (אסיר) נ' מדינת ישראל
המעורער
علي فراغ (اسير)
על-ידי ב"כ עו"ד חיים הדריה

נגד
המשיבה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

השופט א' אברבנאל:

1. המעורער הורשע בבית-משפט קמא בת"פ 42313-05-17 (על ידי כבוד השופט ש' הרבט), על-פי הודהתו, בשלש עבירות שחדר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, בכר שבשלוש הזדמנויות בחודש מרץ 2017, הוא מכר לסוכן משטרתי סמי סמים מסוכנים כללהן: בהזדמנות הראשונה - 94 גרם חשיש תמורה 3,300 ₪; בהזדמנות השנייה - 39.61 גרם חשיש ו-19 טבליות הנחות להיות סם מסוג MDMA (שהתרבר בדיudit כי אין מכילות את החומר האמור) תמורה 3,000 ₪; ובhzדמנות השלישי - 94 גרם חשיש תמורה 3,250 ₪.

הודהתו ניתנה בגדרו של הסדר טיעון לפוי תוקן בעניינו כתוב-האישום. דיןו של המעורער נוצר ל-17 חודשים מאסר בפועל, למאסר על תנאי, לקנס בסך 5,000 ₪ ולהתחייבות להימנע מעבירה.

2. המעורער בן 32, נשוי ואב לילד. מתסקרים שירות המבחן עולה כי מאז היותו בן 22 הוא משתמש בסם מסוכן מסוג חשיש באופן אינטנסיבי. בשנת 2011 הורשע המעורער בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וסייע לפשע, ונדון בגין בין היתר לאربعה חודשי מאסר אותם ריצה בעבודות שירות. שירות המבחן מעריך את הסיכון לכך שהמעורער ישוב לעבור עבירות סמיים כגובהה.

3. בಗזר דיןנו עמד בית-משפט קמא על פגיעתן הקשה של עבירות שחדר בסמים מסוכנים הציבור, וכתוואה מכך על מדיניות הענישה המכמירה הנהוגת בתחום זה. בית-משפט קמא קבע כי מתוך העונש ההולם למשעו של המעורער עומד על 24-24 חודשים מאסר בפועל, וקבע את עונשו כאמור לעיל, זאת לאחר שהביא בחשבון את חומרת העבירות וריבוי מהד, ומנגד את המוטיבציה שמגלה המעורער לשנות את דרכו, את העובדה כי מדובר במא虚ו הראשון ואת נסיבות חייו.

4. ב"כ המעורער מלין בערעורו הן על מתחם הענישה, והן על העונש שנוצר על המעורער. לטענתו, בית משפט עמוד 1

קמא שגה בכר שהחמיר בדיינו בהשוואה לאחד משותפיו של המערער לכתב האישום - נאשם 3, ובכר שלא נתן משקל ראוי לראシתו של תהליך שיקום שעובר המערער.

5. ב"כ המשיבה טעונה, כי לא קמה עילה להתערב בגזר-דין של בית-משפט קמא. לטענתה, מתחם הענישה שנקבע בגזר-הדין הולם את נסיבות ביצוע העבירות ואת ההשוואה הנכונה בין חומרת מעשיו של המערער ונסיבותיו האישיות לבין אלה של נאשם 3.

6. דין הערעור להידחות.

המערער ביצע שלוש עבירות של סחר בסמים מסוכנים בערך כספי של 9,550 ₪ בסה"כ. ריבוי המעשים מלמד על העדר אקרואיות ועל עיסוקו של המערער בתחום הסחר בתחום הרלבנטי. מגילוין הרשעות הקודמות של המערער ומתוךיר שירות המבחן עולה כי המערער מתקשה בהצבת גבולות פנימיים והוא משתמש דרך שיגרה בסמים מסוכנים. מעצרו הראשון, בשל תיק זה, הביא אותו, לראשונה בחיי, לבחינת התנהלותו ולגלוי מוטיבציה לשנות את דרכיו. אף על פי כן שירות המבחן העירין כי קיימת מסוכנות גבוהה להישנות העבירות, ובסיום המליך על ענישה "מוחשית ומרתיעה של מאסר בפועל".

7. כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בגזר-הדין של הערכתה הדינונית, אלא במקרים חריגים שבהם העונש שנגזר חורג במידה קוצנית מרמת הענישה הנוגגת או הראויה במקרים דומים.

במקרה שלפנינו אין הצדקה להתערבות, לא במתחם העונש הראווי ולא בעונש שנגזר על המערער. בחנו את פרטי הרשעתו של נאשם 3 ומצאו כי הם נופלים בחומרתם במידה מסוימת מההמשעים שבهم הורשע המערער. תסוךיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המערער, גם הוא אינו מצדיק הקללה בדיינו בהשוואה לנאשם 3. מכאן שדין הטענות בעניין זה להידחות.

נוכח כל האמור החלטנו לדחות את הערעור.

המצוירות תמציא עותקים מפסק דין לצדים ולשב"ס.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשע"ח, 15 נובמבר 2017, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

אלן אברבנאל, שופט

**רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת**

יורם נעם, סגן נשיא